

Sygn. akt IV CSK 211/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku G. K. D.
przy uczestnictwie E. D.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 listopada 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 11 grudnia 2015 r., sygn. akt II Ca (...),

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- II. orzeka, że wnioskodawca i uczestniczka ponoszą koszty związane ze swym udziałem w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w B. z dnia 11 grudnia 2015 r., opartej na podstawie naruszenia przepisów art. 567 § 3 w zw. z art. 684 k.p.c. i art. 567 § 3 w zw. z art. 684 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c., uczestniczka postępowania E. D. uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, podnosząc że w „sprawie występują istotne zagadnienia prawne, a mianowicie:

I. Rozpoznanie i dokonanie ustaleń składników majątku wspólnego przez Sąd w sprawie o podział majątku wspólnego w zakresie związania datą ustania wspólności ustawowej małżeńskiej a możliwości rozliczania składników majątku wspólnego, którymi jeden z małżonków rozporządził na długo przed ustaniem wspólności ustawowej małżeńskiej;

II. Kryteria i okoliczności służące do ustalenia składu majątku wspólnego w przypadku zgłoszenia do rozliczenia składników majątku nie istniejących w chwili ustania wspólności małżeńskiej majątkowej. Wpływ na powyższe ustalenie majątku wspólnego czynników takich jak:

- a) upływ czasu, jaki minął od ustania wspólności ustawowej małżeńskiej rozporządzeniem składnikami majątku wspólnego,
- b) kryterium zakwalifikowania danych czynności jako czynności przekraczające zakres zwykłego zarządu,
- c) wartość składnika, którym rozporządzono w kontekście jego znaczenia przy uwzględnieniu wartości majątku wspólnego stron,
- d) zaistnienie separacji bądź odwrotnie, prowadzenia wspólnego gospodarstwa przez byłych małżonków przed ustaniem wspólności majątkowej małżeńskiej”.

Skarżąca równocześnie wskazała, że „(...) dokonanie wykładni Sądu Najwyższego w przedmiotowej materii jest niezbędne dla jednolitości orzekania sądów powszechnych”.

W odpowiedzi na skargę wnioskodawca G. D. wniósł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania ewentualnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli zachodzi (przynajmniej) jedna z wymienionych w tym przepisie przyczyn, co powinno zostać wykazane i należycie uzasadnione przez stronę składającą wniosek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Warunki, jakim powinno odpowiadać prawidłowe uzasadnienie wniosku zostały wszechstronnie wyjaśnione w ustabilizowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Uzasadnienie wniosku skarżącej obejmujące postawione przez nią kwestie nie odpowiada tym warunkom.

Skarżąca niekonsekwentnie i nieprawidłowo powołała się na przyczynę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., wskazując jednocześnie, w odniesieniu do tych samych kwestii, na „niezbędność wykładni Sądu Najwyższego”, a zatem na przyczynę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Skuteczne powołanie się na przyczynę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga precyzyjnego sformułowania określonego, dotychczas nierozwiązanego problemu o charakterze abstrakcyjnym, zaprezentowania argumentacji przekonującej o istnieniu na tle tego problemu rozbieżnych ocen prawnych i świadczącej o poważnych trudnościach w jego rozwiązaniu, a także wskazania dlaczego jest ono istotne.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania ze względu na potrzebę wykładni przepisów prawa (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.), wymaga nie tylko, ich wskazania, lecz także przedstawienia właściwej argumentacji prawnej przekonującej, że wykładnia ta budzi rzeczywiste i poważne wątpliwości bądź powołania orzeczeń sądowych wskazujących na powstałe na jej tle rozbieżności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2015 r., III CSK 269/15, niepubl.).

Skarżąca nie przedstawiła istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ani problemu związanego z wykładnią konkretnego przepisu prawa, który budziłby poważne wątpliwości lub wywoływał rozbieżności

w orzecznictwie sądów (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.). Sformułowane w skardze kwestie stanowią jedynie wyraz wątpliwości uczestniczki odnośnie do prawidłowości stanowiska Sądu odwoławczego w zakresie ustalenia składu majątku wspólnego. Uzasadnienie wniosku w sferze argumentacyjnej nie wykracza w istocie poza uzasadnienie podstaw kasacyjnych. Skarżąca nie przedstawiła wartościowych argumentów prawnych mogących przekonać, że w sprawie rzeczywiście pojawił się istotny, nierozwiązany dotychczas w orzecznictwie, abstrakcyjny problem prawny, który budziłby poważne wątpliwości.

Należy dodać, że przedstawione przez uczestniczkę kwestie, w zakresie należącym do problematyki z zakresu prawa materialnego, nie mieszczą się w granicach podstaw kasacyjnych, którymi Sąd Najwyższy przy rozpoznaniu skargi byłby związany (art. 398 § 1 pkt 2 k.p.c.), a zatem nie mogły stanowić przyczyny uzasadniającej przyjęcie jej do rozpoznania.

Z omówionych przyczyn, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania ze skargi rozstrzygnięto stosownie do art. 520 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.